

Dosar nr. 1-3512/2020
1-20164783-12-1-30122020

SENTINȚĂ
În numele legii

20 iulie 2023
Chișinău

mun.

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

în componența:

Președintelui ședinței, judecătorul Stella Bleșceaga

Grefieri

Varvara Apostol, Grigorii Damaschin

cu participarea:

Procurorilor

Apărătorului

Vitalie Lungu, Alexandru Botnaru

Alina Ceban

examinând în ședința de judecată publică, conform prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Marcev Mihail *****, născut pe ***** IDNP: ***** originar și domiciliat în or. ***** pe str. ***** necăsătorit, neangajat în câmpul muncii, cu un copil minor la întreținere, cu studii medii, cetățean al Republicii Moldova, fără grade de invaliditate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, nu se află la evidența psihiatrică sau narcologică și cu antecedente penale, fiind anterior condamnat prin:

- *sentința din 12 decembrie 2019 în dosarul nr. 1-518/2018 emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Codul penal (fapta comisă la 21 martie 2018) la o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 8 luni, iar conform art. 90 din Codul Penal, fiind suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare în privința inculpatului Marcev Mihail pe o perioadă de probațiune de 1 an;*

- *sentința din 18 noiembrie 2022 în dosarul nr. 1-281/2021 emisă de Judecătoria Cimișlia, sediul central, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Codul penal (fapta comisă la 6 octombrie 2021) la o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 ani, cu liberarea de executare a pedepsei în temeiul Legii nr.243 din 24 decembrie 2021 privind*

amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova;

- sentința din 14 decembrie 2022 în dosarul nr. 1-1139/2022 emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) și 186 alin. (2) lit. b), d) Codul penal (faptele comise la 26 martie 2022 și 17 aprilie 2022), cu aplicarea art. 84 alin. (1) din Codul penal la o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, (contestată cu apel),

în comiterea infracțiunilor prevăzute de articolele art. 190 alin. (2) lit. b) și 217 alin. (2) din Codul penal.

Procedura de citare legală, respectată.

Date cu referire la examinarea cauzei penale: 30 decembrie 2020 – 20 iulie 2023.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate la faza de urmărire penală, instanța,

C O N S T A T Ă :

Fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. Inculpatul **Marcev Mihail**, la 24 noiembrie 2020, în perioada de timp de la orele 00 și 00 min, până la ora 1 și 00 min., împreună și de comun acord cu altă persoană în privința căreia a fost încetat procesul penal în legătură cu decesul acestuia, în urma unei înțelegeri prealabile, având scopul dobândirii bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, sub pretextul transmiterii unui mesaj, au solicitat de la Vodî Mihail *****, născut la***** care se afla în automobilul de model „Dacia Logan” cu n/î ***** și era parcată pe bd. Ștefan cel Mare și Sfînt, 132 din mun. Chișinău, telefonul mobil de model „Xiami Redmi” de culoare albastră, cu nr. de IMEI-i: *****și IMEI-2: *****, în valoare 3 500 lei, în care era inserată cartela SIM cu nr. *****cu sticlă de protecție pe ecran în valoare de 200 lei, după care cu bunul sustras au plecat într-o direcție necunoscută, iar ulterior, telefonul nominalizat *supra*, a fost înstrăinat de către persoana în privința căreia a fost încetat procesul penal în legătură cu decesul acestuia, lui Burlac Vitali *****, cauzându-i astfel părții vătămate Vodî Mihail ***** un prejudiciu material considerabil în valoare totală de 3 700 de lei.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui *Marcev Mihail* au fost încadrate juridic în baza art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal (*în redacția până la modificările operate prin Legea nr. 247 din 29 iulie 2022, în vigoare din 26 august 2022*), adică „dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii și calității substanțiale ale părților actului juridic, care a produs daune în proporții considerabile, săvârșite de două sau mai multe persoane”.

1.2. Tot el, **Marcev Mihail**, la 31 martie 2022, aflându-se în mun. Chișinău, în circumstanțe necunoscute, a obținut o substanță psihotropă, pe care o transporta și păstra la el în scop de consum personal, iar ulterior, în aceeași zi, aproximativ la ora 2 și 00 min., în timp ce se deplasa pe bd. Constantin Negruzzi din mun. Chișinău, fiind suspectat în consum de droguri, a

fost stopat de către angajații de poliție și a fost escortat în incinta Inspectoratului de Poliție Centru al DP mun. Chișinău, pentru verificare.

În continuare, fiind condus în incinta Inspectoratului de Poliție Centru, amplasat pe str. Bulgară 40, mun. Chișinău, în rezultatul verificării, Marcev Mihail a predat benevol un pachetel din polimer, transparent, de tip zip-lock, în care se afla o substanță solidă cu aspect de praf de culoare albă, care a fost împachetat și sigilat într-un plic de către angajații de poliție, fiind expediat spre examinare unui specialist.

Respectiv, conform raportului de constatare tehnico - științifică nr. 34/12/3-R-1429 din 1 august 2022 s-a constatat că, substanța solidă, cu aspect de praf, de culoare albă, prezentată, într-un pachetel din polimer, transparent de tip zip - lock, ridicat în data de 31 martie 2022 de la Marcev Mihail, conține „*Mephedrone (4-methylmethcathinone, 4-MMC)*”, care se atribuie la categoria substanțelor psihotrope, iar cantitatea substanței psihotrope ce conține „*Mephedrone*” constituie 0,622 grame, care potrivit pct. 156 din Tabelul II „*Substanțe psihotrope*” al Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, reprezintă substanță psihotropă în proporții mari.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui *Marcev Mihail* au fost încadrate juridic în baza art. 217 alin. (2) din Codul penal, adică „*păstrarea, transportarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, săvârșite în proporții mari, fără scop de înstrăinare*”.

Privind procedura.

2.1. În ședința de judecată preliminară din data de 8 iunie 2023, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Marcev Mihail a înaintat personal o cerere olografă autentică, prin care a solicitat examinarea cauzelor penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitorii și că nu are obiecții asupra faptelor indicate, nu solicită administrarea altor probe și că îi sunt cunoscute consecințele admiterii cererii date (vol. I, f.d.162).

Apărătorul Alina Ceban, care acționează în interesele inculpatului, în baza mandatului avocațial nr. MA 1584043 din 9 decembrie 2020 (vol. I, f.d.43), a susținut admiterea cererii înaintate de inculpat și examinarea cauzei în procedură simplificată.

Subsecvent, procurorul Alexandru Botnaru nu a înaintat obiecții în privința cererii, opinând că este dreptul inculpatului de a recurge la procedura de examinare simplificată.

2.2. Instanța atestă că potrivit prevederilor art. 364¹ alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară, că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

În conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (4) Cod procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea, dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și dacă sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse, totodată se trece la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

2.3. Reieșind din cele expuse *supra*, instanța de judecată remarcând faptul că înscrisul inculpatului Marcev Mihail prin care recunoaște faptele incriminate cuprinde o manifestare de

voință suficient de clară și totodată ultimul, beneficiind de capacitate de exercițiu deplină, a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, instanța a admis prin încheierea protocolară din 8 iunie 2023 cererea inculpatului de judecare a cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

2.4. În acest sens instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală *„judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu”*. Or norma articolului 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra* cât și de faptul că partea vătămată și avocatul acesteia nu au obiectat față de calificarea reținută, dar și de faptul că, instanța nu poate din inițiativa sa proprie, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redată în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Instanța menționează că potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr. 9 din 9 martie 2017, § 43, privind excepția de neconstituționalitate a articolului 364¹ din Codul de procedură penală (*judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*), se susține că examinarea cauzei penale în procedură simplificată reprezintă un instrument care oferă avantajul soluționării cu celeritate a cauzelor penale atunci când inculpatul recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a afirmat că, atunci când o acuzație penală împotriva inculpatului este stabilită printr-o formă prescurtată de examinare judiciară, aceasta duce, în esență, la renunțarea la o serie de drepturi procedurale.

Acest lucru nu poate fi o problemă în sine, deoarece nici litera, nici spiritul articolului 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului nu împiedică o persoană să renunțe la aceste garanții din propria sa voință (a se vedea *Scoppola v. Italia* (nr.2) [MC], hotărârea din 17 septembrie 2009, § 135).

2.5. Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriile în speță sunt întocmite în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate inculpatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute în Codul penal.

Subsecvent, actele de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar putea fi lovite de nulitatea absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe.

2.6. De asemenea, instanța notează că prin încheierea din 8 iunie 2023 (vol. I, f.d.160-161), a fost dispusă conexarea cauzei penale nr. 1-2540/2022 (PIGD: 1-22142755-12-1-30092022), privind învinuirea lui Marcev Mihail *****, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) din Codul penal la cauza penală pendinte, incident în privința cărora participanții la proces nu au înaintat obiecții.

Declarațiile inculpatului în ședința de judecată.

3.1. *Inculpatul Marcev Mihail*, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriile întocmite, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală a declarat că pe partea vătămată o cunoaște, dar nu sunt prieteni, după care a relatat următoarele:

cu referire la cauza penală nr. 1-3512/2020, a susținut că la data de 24 noiembrie 2020, între orele 00 și 00 min. până la 1 și 00 min., fiind împreună cu Bodrug Igor în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare, s-au apropiat de Vodă Mihail care se afla în automobilul de model „Dacia Logan” și a solicitat telefonul lui de model „Xiaomi Redmi” sub pretextul să facă un apel, după care a luat telefonul și a plecat, dar telefonul de fapt a rămas la Bodrug Igor.

cu referire la cauza penală nr. 1-2540/2022, a precizat că la data de 31 martie 2022, aflându-se în mun. Chișinău, la orele 2 și 00 min. era pe bd. Constantin Negruzzi, unde a fost stopat de colaboratorii de poliție și a fost condus la IP Centru unde a pledat benevol un pachetel de tip zip-lock care conținea substanță psihotropă „Mephedrone”, care era pentru el.

La întrebările apărătorului a susținut, că dorește să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată și se căiește de cele comise.

La întrebarea procurorului a subliniat că nu știe soarta telefonului (vol. I, f.d.163).

Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică:

4.1. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probe care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

De asemenea, instanța subliniază că potrivit art. 391 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală, o sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă persoana nu a atins vârsta pentru tragere la răspundere penală.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Marcev Mihail, în toate cauzele penale a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare și la fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaște în calitate de bănuț, prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriile întocmite.

4.2. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în

cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

4.3. În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

4.4. Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Marcev Mihail își recunoaște vina în comiterea infracțiunilor imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptelor comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunilor, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

(cauza penală 1-3512/2020, în care figurează partea vătămată Vodî Mihail, /nr.cauzei la urmărirea penală 2020011182/)

- *declarațiile părții vătămate Vodî Mihail*, care a indicat că activează în calitate de taximetrist la o compania de taxi numărul 14999. În anul 2020, în luna august a procurat un telefon mobil de model „Xiaomi Redmi” de culoare albastră deschisă, cu caracteristicile: 4 GB RAM 64 GB ROM, cu nr. IMEI-1: *****și IMEI-2: ***** la preț de 3 500 lei, cu sticlă de protecție pe ecran la preț de 200 lei, în care a instalat cartela SIM cu nr. *****. Referitor la alte aspecte a acestui telefon a menționat că s-a încovoiat puțin de la căldură, are parolă de acces în partea din față și cu amprentă din partea din spate. La 24 noiembrie 2020, aflându-se la domiciliu a apelat un cunoscut pe nume Mihail, de corpolență slabă, înălțimea aproximativ 1.67, brunet, cu domiciliul în mun. Chișinău, în sectorul Centru și întrucât avea o datorie la el i-a propus să treacă pe la un bancomat să extragă bani de pe card și să îi restituie datoria, la care el a fost de acord. S-a apropiat la Ambasada României și Mihail se afla într-un taxi cu nr. 14002, mașina de model „Dacia Logan” cu n/î „*****”, cu șoferul pe nume Nicu. La 24 noiembrie 2020, în intervalul orelor 00 și 00 min. până la 1 și 00 min. în taxi se afla și o persoană pe nume Igor. S-au apropiat la bancomatul „Moldindconbank” S.A. de pe bd. Ștefan cel Mare din mun. Chișinău, la intersecție cu str. Armenească, unde Mihail și Igor au coborât din taxi și s-au apropiat la bancomat, iar el a rămas în taxi. După câteva minute șoferul a spus că trebuie să plece și el a coborât din taxi. Imediat, ce a ieșit din taxi a vrut să scoată telefonul mobil menționat mai sus pentru a naviga pe internet, însă a observat că el lipsește. S-a apropiat la bancomat să vadă dacă

ei se află acolo, însă ei deja nu erau. Ulterior, a luat taxi să plece acasă, ulterior a apelat pe numărul său însă era deconectat. Pe numărul lui Mihail nu a apelat întrucât nu îl cunoștea. După ce a ajuns la domiciliu, a luat automobilul și s-a deplasat prin oraș să caute șoferul de taxi, iar în jurul orelor 4 și 00 min., prin oraș a găsit taximetristul pe nume Nicu care i-a comunicat că la el în automobil nu a rămas nici un telefon mobil, posibil să fi luat persoanele care s-au aflat în mașină. Din spusele taximetristului el cunoștea pe Mihai și Igor și admitea faptul că ei ar fi putut să sustragă telefonul mobil. A menționat că în săvârșirea faptei date îl bănuiește pe Mihai și Igor care se aflau în taxi, iar prejudiciul care i-a fost cauzat constituie 3 700 lei (vol. I, f.d.10);

- *declarațiile suplimentare ale părții vătămate Vodî Mihail*, potrivit cărora la 24 noiembrie 2020, în timp ce se afla în taxi cu Igor și Mihai, la un moment dat Mihail a cerut de la el telefonul mobil de model „Xiaomi Redmi” sub pretextul că vrea să acceseze internetul, iar el i l-a oferit după care împreună cu Igor a plecat la bancomatul „Moldindconbak” și au dispărut cu telefonul dat, menționând că în cadrul primei audieri nu a specificat acest lucru din motiv că a considerat că acesta este un furt și s-a referit doar la împrejurările în care s-a comis furtul, fără a considera necesar de a specifica că inițial a transmis telefonul lui Mihail după care ultimul a dispărut cu el (vol. I, f.d.11);

- *declarațiile martorului Burlac Vitali*, potrivit cărora în perioada zilelor de 24-25 noiembrie 2020, a fost apelat de un cunoscut pe nume Igor, care i-a comunicat că dorește să îi vândă un telefon mobil de model „Xiaomi Redmi” de culoare albastră la preț de 1 200 lei, el fiind de acord. Ultimul i-a comunicat că telefonul se află la lombardul din str. Bernardazzi din mun. Chișinău. Din câte cunoaște a fost și a luat telefonul mobil de la lombard și s-au întâlnit pe str. Lev Tolstoi din mun. Chișinău, unde acesta i-a transmis telefonul mobil, iar el suma de 1 200 lei. Despre proveniența telefonului nu a cunoscut și nici nu a concretizat, crezând că l-a cumpărat de la lombard, însă după ce a fost anunțat de către poliție că este sustras, l-a prezentat organelor de poliție (vol. I, f.d.16-17);

- *procesul - verbal de ridicare din 26 noiembrie 2020*, potrivit căruia au fost ridicate de la Vodî Mihail actele de proveniență a telefonului mobil de model „Xiaomi Redmi” de culoare albastră cu numerele de IMEI-1: *****și IMEI-2: ***** (vol. I, f.d.19).

- *procesul - verbal de examinare a obiectului din 26 noiembrie 2020*, potrivit căruia a fost examinată copia de la cutia telefonului mobil de model „Xiaomi Redmi” de culoare albastră cu numerele de IMEI-1: *****și IMEI-2: ***** (vol. I, f.d.20,22-24);

- *procesul - verbal de ridicare din 9 decembrie 2020*, potrivit căruia a fost ridicat de la Burlac Vitali telefonul mobil de model „Xiaomi Redmi” de culoare albastră cu numerele de IMEI-1: *****și IMEI-2: ***** (vol. I, f.d.26);

- *procesul - verbal de examinare a obiectului din 10 decembrie 2020*, prin care a fost examinat telefonul mobil de model „Xiaomi Redmi” de culoare albastră cu numerele de IMEI-1: *****și IMEI-2: ***** , în care se afla cartela SIM cu nr. ***** , cu sticlă de protecție pe ecran, fiind constatat că acesta se află în stare funcțională și nu are careva deteriorări (vol. I, f.d.27,29-31);

Corpuri delictive:

- *un telefon mobil de model „Xiaomi Redmi” de culoare albastră cu numerele de IMEI-1: *****și IMEI-2: ******, în care se afla cartela SIM cu nr. ***** , cu sticlă de protecție pe ecran, care a fost recunoscut și anexat în calitate de corp delict la cauza penală prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Iana Jelaga din 9 decembrie 2020 (vol. I, f.d.28), iar la cerere, conform ordonanței și recipisei din 10 decembrie 2020, a fost remis spre păstrare părții vătămate Vodî Mihail (vol. I, f.d.32-34).

(cauza penală nr. 1-2540/2022, /nr. cauzei la urmărirea penală 2022011407/)

- *declarațiile martorului Balan Ion*, potrivit cărora la 31 martie 2022, a fost implicat în serviciu cu auto patrula MAI 9738 împreună cu colegul Guzun Vitalie. Patrulând sectorul încredințat pe str. Anestiade, 1 din mun. Chișinău a depistat o persoană de gen masculin care avea un comportament suspect și la vederea acestora a schimbat brusc direcția de deplasare. Ulterior, persoana s-a identificat a fi Marcev Mihail *****, născut la ***** originar din r-nul *****, care a recunoscut că are la el un pachetel cu o substanță albă praf. Ulterior, a fost condus la IP Centru unde a predat benevol un pachetel de tip zip-lock în care se afla o substanță de culoare albă, praf. Totodată a fost condus la Dispensarul de Narcologie din str. Grenoble 147, mun. Chișinău, unde i-au fost prelevate probele biologice, iar rezultatul fiind negativ (vol. II, f.d.27);

- *declarațiile martorului Guzun Vitalie*, potrivit cărora activează în calitate de subofițer superior al SAOP al DP Centru din 2020. Referitor la cazul dat a comunicat că, la 31 martie 2022, era implicat în serviciul de menținere a ordinii publice împreună cu Guzun Svetlana, Golovati Ion și Balan Ion cu automobilul de serviciu MAI 9738. Astfel, având ca misiune nocturnă patrularea și reacționarea la apelurile 112, aproximativ în jurul orelor 3 și 00 min., aflându-se pe str. Anestiade, 1 din mun. Chișinău, a observat o persoană de gen masculin care, la vederea lor a încercat să se eschiveze și au schimbat brusc direcția de deplasare. Ulterior, persoana dată a fost stopată și i-a adresată întrebarea dacă deține careva obiecte sau substanțe interzise și ultimul a comunicat că are în posesia sa droguri. Din discuția cu persoana menționată, acesta s-a stabilit a fi Marcev Mihail, născut în anul *****, care a comunicat că, va preda substanțele narcotice deținute. Ulterior, acesta a fost escortat în incinta IP Centru unde a fost predat angajaților SII și în cadrul documentării acesta a predat benevol din buzunar un pachetel din polietilenă, transparent, în interiorul căruia se observa o substanță de culoare albă, în care se presupune că erau droguri. Ulterior, persoana a fost condusă la DRN pentru a-i fi prelevate probe biologice și în urma testării acestuia, s-a stabilit că el era treaz (vol. II, f.d.46);

- *declarațiile martorului Guzun Svetlana*, potrivit cărora activează în calitate de subofițer superior al SAOP al DP Centru din 2020. Referitor la cazul dat a comunicat că la 31 martie 2022, era implicat în serviciul de menținere a ordinii publice împreună cu Guzun Vitalie, Golovati Ion și Balan Ion cu automobilul de serviciu MAI 9738. Astfel, având ca misiune nocturnă patrularea și reacționarea la apelurile 112, aproximativ în jurul orelor 3 și 00 min., aflându-se pe str. Anestiade 1, mun. Chișinău, a observat o persoană de gen masculin care, la vederea lor a încercat să se eschiveze și au schimbat brusc direcția de deplasare. Ulterior, persoana dată a fost stopată și i-a adresată întrebarea dacă deține careva obiecte sau substanțe interzise și ultimul a comunicat că are în posesia sa droguri. Din discuția cu persoana menționată, acesta s-a stabilit a fi Marcev Mihail, născut în anul *****, care a comunicat că, va preda substanțele narcotice deținute. Ulterior, acesta a fost escortat în incinta IP Centru unde a fost predat angajaților SII și în cadrul documentării acesta a predat benevol din buzunar un pachetel din polietilenă, transparent, în interiorul căruia se observa o substanță de culoare albă, în care se presupune că erau droguri. Ulterior, persoana a fost condusă la DRN pentru a-i fi prelevate probe biologice și în urma testării acestuia, s-a stabilit că el era treaz (vol. II, f.d.47);

- *procesul verbal de ridicare din 31 martie 2022*, în cadrul căreia a fost ridicat de la Marcev Mihail un pachetel de tip zip - lock, transparent cu o substanță solidă de culoare albă (vol. II, f.d.8);

- *Raportului de constatare tehnico - științifică cu nr. 34/12/3-R-1429 din 1 august 2022* cu anexă foto, prin care s-a constatat că, substanța solidă, cu aspect de praf, de culoare albă,

prezentată într-un pachetel din polimer, transparent, de tip zip - lock, ridicată în data de 31 martie 2022, de la Marcev Mihail, conține „*Mephedrone (4-methylmethcathinone, 4-MMC)*”, care se atribuie la categoria substanțelor psihotrope, iar cantitatea substanței psihotrope ce conține „*Mephedrone*”, constituie 0,622 grame (vol. II, f.d.13-15);

Corpuri delictive:

- *un pachetel de tip zip-lock ridicat la data de 31 martie 2022* de către organul de constatare de la Marcev Mihail născut la *****, cu o masă solidă de culoare albă sub formă de praf cu masa de 0,622 grame, ce conține substanța psihotropă „*Mephedrone (4-methylmethcathinone, 4-MMC)*”, care a fost recunoscut în calitate de corp delict și anexat la cauza penală prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Margarita Curmanov din 16 septembrie 2022 (vol. II, f.d.24) și a fost transmis spre păstrare în Camera de păstrare a corpurilor delictive a IP Centru a DP mun. Chișinău conform chitanței nr. 141/2022 din 16 septembrie 2022 (vol. II, f.d.26).

4.5. În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirile aduse inculpatului.

În aceste condiții, instanța mai ține să argumenteze cu privire la întocmirea actelor de către organul de constatare, adică a actelor de ridicare a drogurilor, inclusiv a altor acte rezultate din aceste acțiuni, precum a raportului de constatare tehnico - științifică, elaborate la îndreptarea angajaților de poliție, de către un specialist autorizat, examinate ulterior în cauza penală, instanța argumentează că agentul constatat are obligații exclusive prevăzute la art. 262 și 273 din Codul de procedură penală, adică de a întreprinde acțiuni care nu suferă amânare, cu întocmirea proceselor verbale, în care se vor consemna acțiunile efectuate și circumstanțele constatate, iar *actele de constatare întocmite vor constitui mijloace de probă* și prin urmare, necesitatea ridicării unor substanțe necunoscute, fiind o situație care nu suferă amânare, reieșind din riscul alterării informației care poate fi obținută la momentul depistării lor, prin prisma caracterului determinant al importanței calității și cantității acestor obiecte ridicate pentru aprecierea faptelor comise, în opinia instanței atribuie actelor întocmite de angajații poliției un caracter legal, reieșind din prevederile menționate *supra* și le consideră drept mijloace de probă admisibile cauzei.

Mai mult, în acțiunile agenților nu au fost stabilite încălcări ale drepturilor esențiale ale acuzatului, or probele au fost administrate prin procedee probatorii, recunoscute de Codul de procedură penală, adică prin proces verbal de ridicare, în privința căruia, în fiecare caz, inculpatului i s-a acordat posibilitatea de a obiecta și de a propune versiuni proprii sau de a invoca alte cereri suplimentare pentru buna soluționare a cazurilor

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 CPP, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

4.6. Astfel, conform ordonanțelor de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriilor întocmite, acțiunile lui Marcev Mihail au fost încadrate în baza art. 190 alin.(2) lit. b) și 217 alin. (2) din Codul penal, pentru fiecare episod în parte.

Instanța remarcă, că articolul 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal, la momentul comiterii infracțiunii, stabilea răspunderea penală pentru dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (*în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic*) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile și a fost săvârșită de două sau mai multe persoane, iar în prezent provocarea unor daune considerabile fiind reținute deja drept circumstanțe agravante, pentru care a fost prevăzută o sancțiune mai aspră decât în momentul săvârșirii.

În acest caz, instanța va reține încadrarea juridică oferită conform rechizitoriului ca fiind corectă și legală, prin prisma art. 325 din Codul de procedură penală, precum și conformă art. 22 din Constituție, potrivit căruia nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos și de asemenea, *nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos*.

Instanța mai reține, că Curtea Constituțională, prin decizia sa nr. 126 din 15 noiembrie 2018 a statuat că ține de competența instanțelor de judecată să interpreteze, să clarifice și să înlăture dubiile referitoare la aplicarea articolului 190 din Codul penal, iar în acest context, și Curtea Europeană a menționat că va exista întotdeauna un element de incertitudine cu privire la sensul unei noi dispoziții legale până când va fi interpretat și aplicat de instanțele naționale (a se vedea *Perinçek v. Elveția*, 15 octombrie 2015 [MC], §§ 135, 138; *Jobe v. Regatul Unit* (dec.), 14 iunie 2011; *Dmitriyevskiy v. Rusia*, 3 octombrie 2017, § 82).

Astfel, la caz, modificările aduse art. 190 din Codul penal prin Legea nr. 247 din 29 iulie 2022, în vigoare din 26 august 2022 nu au exclus fapta incriminată sau semnele acesteia în substanța sa, ci i-au oferit doar o formulare diferită, dar nesemnificativă, cu excluderea doar a calificativului daunelor considerabile și reținerea acestuia drept o circumstanță agravantă, care în nici un caz nu poate fi imputat inculpatului conform noilor modificări prin prisma unei circumstanțe agravante.

La fel, instanța remarcă că articolul 217 alin. (2) din Codul penal, la momentul comiterii infracțiunii și în prezent, stabilea răspunderea penală pentru producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

4.7. În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (*acțiune sau inacțiune*) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componența a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența

infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din Codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993*” CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

4.8. Verificând respectarea condițiilor prevăzute de art. 364¹ din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că ultimul recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitorii, acțiunile căruia instanța le încadrează pe toate cazurile de învinuire în conformitate cu prevederile articolului 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele – „*dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile*”, în vigoare până la modificările operate prin Legea nr. 247 din 29 iulie 2022, care au intrat în vigoare din 26 august 2022 și în temeiul art. 217 alin. (2) din Codul penal.

4.9. Astfel, cu referire la învinuirea înaintată inculpatului Marcev Mihail în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) și 217 alin. (2) din Codul penal, instanța conchide că apreciind în ansamblu probele administrate la urmărirea penală și acceptate de inculpat, din punct de vedere al coroborării, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, a ajuns la concluzia prezenței faptelor infracțiunii pentru fiecare caz în parte și al vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate, încadrând juridic corect acțiunile acestuia pentru fiecare caz.

4.10. În acest context, cu referire la episodul din 24 noiembrie 2020, în care figurează partea vătămată Vodî Mihail, instanța precizează că potrivit declarațiilor ultimului, într-adevăr a deținut un telefon mobil de model „Xiaomi Redmi” cu nr. IMEI-1: *****și IMEI-2: ***** pe care l-a procurat la prețul de 3 500 lei, inclusiv cu sticlă de protecție pe ecran în valoare de 200 lei, în care a instalat cartela SIM cu nr. *****, faptul dat fiind confirmat ulterior prin cutia telefonului mobil.

4.11. Ulterior, tot Vodî Mihail mai afirmă că la 24 noiembrie 2020, aflându-se la domiciliu a apelat un cunoscut pe nume Mihail, care la caz a fost identificat anume ca Marcev Mihail, ultimul de asemenea, confirmând că îl cunoaște pe victimă și în rezultat s-au întâlnit pentru a achita o creanță, inculpatul fiind cu o altă persoană pe nume Igor și într-un taxi, ce denotă că inculpatul a acționat în comun cu altă persoană.

De asemenea, partea vătămată afirmă că după ce s-a deplasat cu inculpatul, cu persoana pe nume Igor cu taxiul la bancomat, după realizarea scopului propus, a coborât jos și a depistat lipsa acestui telefon mobil, ca ulterior să precizeze că l-a transmis temporar lui Marcev Mihail și lui Igor în timpul deplasării cu automobilul de taxi, iar ultimii s-au eschivat cu acest bun, pe care

l-au dobândit recurgând abuzul de încrederea oferită de victimă, pe care au indus-o în eroare că solicită telefonul pentru folosire temporară și anume pentru accesarea rețelei de internet.

4.12. Totuși, contrar pretextelor invocate de inculpat și coautorul său, ultimii au dispus ulterior de acest bun, pe care l-au înstrăinat cu titlu oneros unei terțe persoane, la caz martorului Burlac Vitali, care la rândul său confirmă procurarea telefonului mobil de model „Xiaomi” în schimbul sumei de 1200 de lei, ce denotă că inculpatul a acționat cu bună - știință și intenționat înșelând partea vătămată, prin camuflarea scopului luării telefonului de la victimă.

4.13. În consecutivitate, instanța relevă că anume acest telefon mobil sustras a fost înstrăinat de inculpat și coautorul pe nume Igor, or, la caz, de la martorul Burlac Vitali a fost ridicat și examinat ulterior telefonul mobil de model „Xiaomi Redmi” de culoare albastră cu numerele de IMEI-1: *****și IMEI-2: *****, în care se afla cartela SIM cu nr. *****, cu sticlă de protecție pe ecran, ce corespunde descrierilor părții vătămate și coincide actelor de proveniență a acestui bun.

4.14. În continuare, cu referire la episodul din 31 martie 2022, instanța precizează că fapta infracțiunii se demonstrează prin declarațiile martorilor oculari Guzun Svetlana și Guzun Vitalie, care în mod identic relatează despre faptul, că aceștia se aflau în serviciul de patrulare în scopul menținerii ordinii publice, inclusiv împreună cu martorul Balan Ion și alt angajat Golovati Ion, cu automobilul de serviciu cu nr. MAI 9738.

Aceiași martori invocă că aproximativ la ora 3 și 00 min., se aflau pe str. Anestiade, 1 din mun. Chișinău, unde au observat o persoană de sex masculin care, la vederea lor a încercat să se eschiveze și au schimbat brusc direcția de deplasare, ce denotă într-adevăr suspiciuni rezonabile, îndeosebi reieșind din ora târzie la care persoana se deplasa.

Consecutiv, martorii l-au oprit și l-au identificat ca fiind Marcel Mihail, adică inculpatul, care a confirmat că deține un pachet cu droguri, motiv pentru care l-au escortat la sediul IP Centru, unde acesta a predat acest pachet.

4.15. De altfel, și martorul Balan Ion declară aceleași circumstanțe similare, precizând că în acel pachet se afla o substanță de culoare albă, praf, iar conform procesului verbal de ridicare din 31 martie 2022, se confirmă că într-adevăr a fost ridicat de la Marcev Mihail un pachetel de tip zip - lock, transparent cu o substanță solidă de culoare albă, act semnat de ultimul, fără obiecții.

4.16. La rândul său, substanța ridicată a fost remisă pentru examinarea chimică unui specialist, iar în rezultat, conform raportului de constatare tehnico - științifică cu nr. 34/12/3-R-1429 din 1 august 2022, s-a constatat că, substanța solidă, cu aspect de praf, de culoare albă, prezentată într-un pachetel din polimer, transparent, de tip zip - lock, ridicată în data de 31 martie 2022, de la Marcev Mihail, conține „*Mephedrone (4-methylmethcathinone, 4-MMC)*”, care se atribuie la categoria substanțelor psihotrope, iar cantitatea substanței psihotrope ce conține „*Mephedrone*”, constituie 0,622 grame.

4.17. Astfel, instanța nu a stabilit nici o discrepanță semnificativă dintre cele expuse de inculpat cu informația furnizată de către martori și prin alte mijloace de probă, inclusiv materiale.

4.18. La rândul său, substanța și obiectele ridicate au fost examinate în continuare în cadrul unei constatări tehnico - științifice, de către un expert autorizat Larisa Mitrofan, atrasă în calitate de specialist, iar despre numirea și concluziile obținute, inculpatul a fost informat, la ce apărarea nu a înaintat obiecții vizând calitatea și cantitatea obiectelor examinate.

4.19. În aceste condiții, în care nu a fost cert identificat motivul pentru care făptuitorul a păstrat substanța și o transporta, instanța concluzionează că aceasta a fost procurată anterior și era păstrată de el doar în scopuri personale, fără a dori înstrăinarea lor și prin urmare constată

existența faptei prejudiciabile fără scop de înstrăinare, argumente care au fost susținute și de inculpat.

4.20. În consecință, instanța precizează așadar că circumstanțele cazurilor incriminate sunt descrise amănunțit de către inculpat și corespund integral celor relatate de martorii audiați în fața organului de urmărire penală sau informațiilor obținute prin mijloacele de probă, semn care atribuie poziției inculpatului un caracter veridic a celor declarate, iar prin urmare se confirmă faptele infracțiunilor incriminate, cât și comiterea acestora cu vinovăție de către Marcev Mihail.

Astfel, inculpatul, acceptând să ofere declarații în ședința de judecată, a confirmat integral cele descrise *supra* prin argumente plauzibile, despre modalitatea comiterii faptei, fără să fie înregistrate anumite inadvertențe în declarații.

4.21. În același context, instanța opinează că declarațiile unei persoane mereu pot varia nesemnificativ în dependență de personalitatea acesteia, după modul său de expunere sau după timpul relatării unor circumstanțe, însă în esență informația obținută este aceeași și nu afectează probatoriul în cauza penală, iar în consecință, instanța consideră drept veridică informația furnizată de inculpat, care confirmă integral cele expuse în rechizitorii și coroborează cu mijloacele de probă administrate la faza urmăririi penale, or *veridicitatea* este însușirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real și poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanță cu realitatea pe care o probează această informație, la caz de inculpat, apreciată în cumul cu alte mijloace de probă.

Mai mult, aprecierea declarațiilor inculpatului în cadrul acestui proces penal, au loc prin prisma art.103 alin. (2) din Codul de procedură penală, care impune acestora o valoare probantă condiționată și de existența altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, iar în prezentul proces penal, depozițiile acestuia coroborează și se susțin reciproc cu alte mijloace de probă administrate în procesul penal, relevante în acest sens și care demonstrează comiterea faptelor infracționale cu vinovăție.

4.22. Respectiv, instanța statuează că doar inculpatul care a comis cu adevărat o faptă infracțională poate explica în detaliu evenimentele unor fapte infracționale, or numai acesta cunoaște cel mai corect și mai adevărat circumstanțele cazului, iar în contextul unor declarații veridice, coroborate în ansamblu cu alte mijloace de probă, care se susțin reciproc, denotă existența cu certitudine a faptelor infracțiunii, conform celor expuse de acesta și exemplificate în actele de învinuire în privința lui Marcev Mihail.

4.23. ***Cu referire la temeiul juridic privind atragerea lui Marcev Mihail la răspundere penală, conform încadrării juridice în baza art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal***, instanța de judecată constată că inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute de art. 190 din Codul penal, care are un caracter complex, *obiectul juridic principal* al acestei infracțiuni formându-l relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar *obiectul juridic secundar* al escrocheriei în speță, îl constituie relațiile sociale cu privire la încrederea și buna-credință de care părțile trebuie să dea dovadă la încheierea și executarea unui act juridic, alterate prin manoperele frauduloase ale inculpatului, când a furnizat o informație falsă, pretinzând că e adevărată, privind necesitatea folosirii temporare a telefonului mobil.

Obiectul material al infracțiunilor în cauză îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor, în spețe existând într-un telefon mobil dobândit ilicit.

4.24. Analizând *latura obiectivă* a componenței infracțiunilor incriminate lui Marcev Mihail, instanța de judecată subliniază că aceasta are următoarea structură: fapta prejudiciabilă

alcătuită din două acțiuni: a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, b) acțiunea adiacentă, care constă în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului actului juridic, iar încheierea acestuia fiind determinată de comportamentul dolosiv și viclean al ambilor făptuitori.

Urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, a cărui mărime se valorifică în quantum bănesc pentru fiecare caz separat, manifestă un caracter considerabil pentru partea vătămată, iar legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile este una dovedită prin probele administrate la faza de urmărire penală, descrise anterior.

Cu referire la prejudiciul considerabil, instanța atestă că potrivit art. 126 alin. (2) din Codul penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, care la caz se confirmă prin declarația expresă a părții vătămate prejudiciate, fiind perturbată starea sa economică, îndeosebi în situația în care nu se atestă o dovadă a unor venituri exorbitante de către victimă, care la acel moment indică că efectua servicii de taxi.

Instanța mai reține că, escrocheria este o infracțiune materială, ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință, iar la cazul dedus judecății acest fapt s-a dovedit dispunerea de bunuri, prin înstrăinarea ulterioară a acestuia martorului Burlac Vitali, nerestituirea prejudiciului cauzat decât prin inițiativa organului de urmărire penală.

Totodată, inducerea în eroare a părții vătămate prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii și calităților substanțiale ale obiectului actului juridic, încheierea căruia a fost determinată de comportamentul dolosiv a inculpatului, impune instanței ideea că consimțământul victimei a fost viciat la momentul transmiterii bunului prin manopere frauduloase comise cu intenție de către autorul infracțiunii, care a creat victimei o reprezentare falsă a realității, în detrimentul comunicării scopului real al inculpatului, adică de a însuși acest bun.

Astfel, în rezultatul solicitărilor aparent de folosire temporară a telefonului, partea vătămată, fiind sigur de bunele intenții ale acestor făptuitori, pe care îi cunoștea și reciproc era cunoscut de ei, le-a remis telefonul mobil, bun, cu care inculpatul și o altă persoană s-au eschivat ulterior, dobândind acest bun sustras, ca ulterior să-l înstrăineze cu titlu oneros la preț de 1200 lei.

La caz, circumstanțele de fapt privind fapta prejudiciabilă comisă și condițiile acesteia sunt confirmate exclusiv de inculpat în ședința de judecată, iar astfel, instanța conchide că ultimul a oferit declarații similare după conținut, care nu afectează probatoriul pe marginea cauzei penale și confirmă circumstanțele de fapt pentru care este învinuit.

Mai mult ca atât, instanța consideră că inculpatul Marcev Mihail, conștientizând consecințele recunoașterii vinovăției, nu a deviat de la cele expuse și astfel consolidează veridicitatea declarațiilor sale, oferindu-le încredere.

De asemenea, instanța va reține corectă încadrarea juridică stipulată la lit. b) a alin. (2) din art. 190 a Codului penal, descrisă prin sintagma „*de două sau mai multe persoane*”, or s-a stabilit cu certitudine în acest caz participarea atât a lui Marcev Mihail, cât și a unei alte persoane în privința căreia a fost încetat procesul penal în legătură cu decesul persoanei (vol. I, f.d.81-82).

4.25. Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea de escrocherie este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate *supra*, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Marcev Mihail.

Instanța de judecată reține faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția sa în ședința de judecată, oferind detalii despre modul dobândirii ilicite a bunurilor, declarații care sunt apreciate ca veridice din motivul coroborării acestora cu alte mijloace de probă administrate la faza urmăririi penale privind modul, timpul și locul comiterii infracțiunii, dar și din lipsa oricăror discrepanțe semnificative dintre acestea.

Concomitent, instanța a constatat prezența semnului obligatoriu care confirmă prezența scopului de cupiditate la săvârșirea infracțiunii, ori din mijloacele de probă administrate denotă exclusiv dorința inculpatului Marcev Mihail de a beneficia de bunurile sustrase, de a le trece în posesia sa și a altor persoane, neavând intenția folosirii temporare a bunurilor, dovadă fiind însușirea în scopuri personale a telefonului mobil, fără a fi restituit proprietarului de drept decât prin intervenția poliției, ci fiind înstrăinat oneros unei terțe persoane.

În subsidiar, instanța atestă că inclusiv o cerință privind folosirea temporară a unui bun tot urmează a fi motivată prin anumite circumstanțe obiective, care în speță nu se regăsesc.

În consecință, sub incidența legii penale au intrat doar acele încălcări care au demonstrat cu certitudine rea-voința și fraudă din partea inculpatului, împrejurări prezente la prezenta speță și confirmate prin declarațiile inculpatului, ale părții vătămate, ale martorilor, cât și prin mijloacele materiale de probă anexate la materialele cauzei penale.

4.26. Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani.

La caz, instanța atestă că inculpatul Marcev Mihail a fost identificat prin extrasul din Registrul de Stat al Populației (vol. II, f.d.28) și este născut pe *****, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog (vol. II, f.d.33,35) și astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate.

4.27. Cu referire la temeiul juridic privind atragerea lui Marcev Mihail la răspundere penală, conform încadrării juridice în baza art. 217 alin. (2) din Codul penal, instanța de judecată statuează că inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii de păstrare a drogurilor în proporții mari, care îl constituie relațiile sociale cu privire la circulația ilegală de substanțe psihotrope, apărute împotriva păstrării și transportării ilegale a acestor substanțe, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

Respectiv, potrivit art. 1 al Legii nr. 382 din 6 mai 1999 cu privire la circulația substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor, prin *droguri* se consideră inclusiv plante sau substanțe stupefiante ori *psihotrope*, sau amestecuri ce conțin asemenea plante ori substanțe, stabilite de Guvern, iar totodată, *prin circulație a substanțelor psihotrope se susține inclusiv* deținerea, *păstrarea*, comercializarea, distribuția, procurarea, și utilizarea substanțelor stupefiante, activități care sânt supuse controlului în conformitate cu legislația.

La fel, reieșind din dispoziția imperativă a alin. (2) art. 2 din aceeași lege, activitățile legate de circulația substanțelor stupefiante și psihotrope și a precursorilor, producerea, utilizarea și procurarea de utilaj pentru fabricarea substanțelor stupefiante și psihotrope, cultivarea și utilizarea de plante care conțin astfel de substanțe se află sub controlul statului și sânt dirijate de el prin Comisia Națională Antidrog.

Din cele menționate rezultă că circuitul drogurilor, al analogilor și al produselor etnobotanice pe teritoriul Republicii Moldova este unul limitat și permis doar în anumite condiții, necesar a fi întrunite, care însă nu se atestă la cazul dedus judecării.

La rândul său, conform art. 134¹ alin.(1) și (2) din Codul penal, prin *droguri* se înțeleg plantele sau substanțele stupefiante ori *psihotrope*, sau amestecurile ce conțin asemenea plante ori substanțe, stabilite de Guvern, iar prin *psihotrope* se înțeleg substanțele înscrise în anexele la Convenția asupra substanțelor psihotrope din 1971, prevăzute în actele normative ale Guvernului.

Obiectul material al infracțiunii incriminate în acest caz, îl reprezintă substanțele psihotrope ridicate în cadrul cercetării la fața locului sau de la Marcev Mihail, în cuantum de 0,622 de grame, care au fost verificate prin constatarea tehnico - științifică.

4.28. Sub aspectul *laturii obiective* a infracțiunilor prevăzute la alin. (2) a art. 217 din Codul penal, se constată fapta prejudiciabilă exprimată prin acțiune, care la caz s-a exprimat prin păstrare și transportare ilegală fără scop de înstrăinare a substanței psihotrope „*Mephedrone (4-methylmethcathinone, 4-MMC)*”, infracțiunea care este una formală, fiind consumată în momentul ridicării substanțelor de către angajații poliției.

Totodată, privind „*păstrarea ilegală a drogurilor*” de inculpat, instanța de judecată a reieșit din faptul că ultimul a păstrat asupra sa substanțele depistate și ridicate, aceste acțiuni fiind o continuare firească a dobândirii lor în condiții necunoscute și o condiție logică pentru utilizarea lor în scopuri personale, iar pentru calificarea acțiunilor conform acestui semn (*indiciu*) calificativ, nu are importanță perioada de timp cât persoana a păstrat aceste substanțe.

Subsecvent, prin „*transport al drogurilor*” se conchide drept deplasarea dintr-un loc în altul, însă în interiorul teritoriului vamal al Rep. Moldova cu aceste substanțe fie la făptuitor, fie cu utilizarea unor vehicule sau altor modalități, condiții care au fost întrunite în cazul dedus judecării, acesta fiind oprit în timpul deplasării sale.

În concordanță cu cele expuse, prin alin. (9) a art. 134¹ din Codul penal, se consideră circulația drogurilor, precursorilor, etnobotanicelor și analogilor acestora drept orice operațiuni precum experimentarea, elaborarea, producerea (fabricarea), prepararea, cultivarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, deținerea, stocarea, *păstrarea*, livrarea, eliberarea, distribuția, expedierea, *transportul*, procurarea (cumpărarea), comercializarea, distrugerea, importul, exportul, utilizarea, promovarea acestora și alte activități conexe.

În scopul conturării *laturii obiective*, instanța conchide că ilegalitatea acțiunilor inculpatului s-au manifestat în lipsa autorizației eliberate de Comitetul permanent de control a drogurilor și a licenței eliberate de autoritatea de licențiere, adică contrar prevederilor art. 11-38 din Legea nr. 382 din 6 mai 1999 cu privire la circulația substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor.

Concomitent, cu referire la stabilirea proporțiilor substanței psihotrope „*Mephedrone (4-methylmethcathinone, 4-MMC)*”, instanța relevă că potrivit pct. 156 din Tabelul II „*Substanțe psihotrope*” al Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, cantitatea de substanță psihotropă cu masa de 0,622 de grame reprezintă proporții mari, fiind încadrată în limitele de la 0,2 grame până la 2,5 grame.

4.29. Sub aspectul *laturii subiective*, instanța conchide că inculpatul a cu vinovăție în modalitatea intenției directe, conform dispozițiilor art. 17 din Codul penal, întrucât a prevăzut rezultatul faptei sale, l-a urmărit și a acceptat posibilitatea producerii lui prin săvârșirea acțiunilor.

Or, instanța remarcă că infracțiunea incriminată inculpatului este intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, după cum au fost analizate anterior, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate *supra*, denotă anume prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către Marcev Mihail, păstrarea la el a drogului și deplasarea cu acesta într-o direcție necunoscută, fiind însă ulterior depistat și ridicat nemijlocit de la inculpat.

Așadar, instanța subliniază că intenția de a păstra sau transporta la el drogurile o reprezintă dorința, planul inculpatului care a declanșat acțiuni în acest sens, cum ar fi dobândirea lui și eventual urmând a le consuma, îndeosebi când și inculpatul personal, în cadrul audierii sale în fața instanței, a declarat că a urmărit doar consumul personal acestei substanțe psihotrope.

Concomitent, instanța conchide că motivul săvârșirii de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 217 din Codul penal este unul incert, însă facultativ la caz, dar care eventual a fost stabilit ca fiind manifestat în dorința ultimului de a-și asigura propriul consum de droguri sau din alte motive necunoscute, unic argument considerat plauzibil, având în vedere starea acestuia, dar și cantitățile depistată sau circumstanțele în care au fost depistate și ridicată substanța.

4.30. Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani și inclusiv în acest caz întrunește semnele subiectului acestei componente de infracțiune incriminate.

4.31. Astfel, reieșind din cele menționate, apreciind probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a încadrat juridic acțiunile inculpatului **Marcev Mihail** în baza art. **190 alin. (2) lit. b) din Codul penal** (*în redacția până la modificările operate prin Legea nr. 247 din 29 iulie 2022, în vigoare din 26 august 2022*) conform semnelor „dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii și calităților substanțiale ale obiectului actului juridic, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile, acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane”, având în vedere faptul că în acțiunile acestuia sânt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

În același context, instanța de judecată a încadrat juridic acțiunile inculpatului **Marcev Mihail** și în baza art. **217 alin. (2) din Codul penal** conform semnelor „păstrarea și transportarea drogurilor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare”, având în vedere faptul că în acțiunile acestuia sânt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate și prin urmare se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui Marcev Mihail la răspundere penală pentru ambele fapte imputate acestuia.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

5.1. De către acuzatorul de stat Alexandru Botnaru, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Marcev Mihail vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) și 217 alin. (2) din Codul penal, cu aplicarea pedepsei cu închisoare pe un termen de 3 ani pentru fapta comisă conform art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții, de a exercita activități în domeniul gestionării resurselor financiare pe un termen de 2 ani,

precum și cu aplicarea pedepsei cu închisoare pe un termen de 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis pentru fapta comisă conform art. 217 alin. (2) din Codul penal, iar conform art. 84 alin. (1) din Codul penal să-i fie stabilită o pedeapsă definitivă prin cumul parțial al pedepselor, cu închisoare pe un termen de 3 ani și 2 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții, de a exercita activități în domeniul gestionării resurselor financiare pe un termen de 2 ani.

5.2. Apărătorul Alina Ceban, care acționează în interesele inculpatului Marcev Mihail, a notat că ultimul a recunoscut vina încă de la etapa urmăririi penale, a oferit declarații, cauza fiind examinată în procedură simplificată, are la întreținere un copil minor, dar și pe mama acestuia, temei pentru care invocă posibilitatea aplicării unei pedepse neprivative de libertate, cu muncă neremunerată în folosul comunității, limitele căreia fiind reduse cu 1/3.

5.3. Inculpatul Marcev Mihail, în cadrul ultimului cuvânt a reiterat că îi pare rău de cele comise și solicită o pedeapsă mai blândă, deoarece are acasă un copil și pe mama bolnavă.

5.4. Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să îndeplinească nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

5.5. La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

5.6. Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează, că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (*adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri*), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

5.7. Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal săvârșită de către inculpat, instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie deja la categoria infracțiunilor mai puțin grave, comise cu intenție, după modificările operate prin *Legea nr. 247 din 29 iulie 2022, în vigoare din 26 august 2022*, stabilind noi limite de pedeapsă cu închisoare *de la 1 la 5 ani*, care vor fi aplicabile speței în temeiul art. 10 alin. (1) din Codul penal, deoarece ușurează pedeapsa aplicabilă inculpatului Marcev Mihail.

Instanța de judecată reține astfel că infracțiunea comisă de către inculpatul Marcev Mihail face parte din capitolul infracțiunilor contra patrimoniului, care atentează la una din valorile fundamentale – relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Concomitent, în cazul infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) din Codul penal, infracțiunea se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare, comise cu intenție, pentru care este prevăzută o pedeapsă penală în privința persoanelor fizice *cu amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de până la 150 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an*.

Instanța de judecată reține că această infracțiune comisă de către inculpatul Marcev Mihail face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul asigurării sănătății publice, care atentează la valori importante, precum apărarea relațiilor sociale cu privire la circulația legală a drogurilor sau analogilor lor, împotriva producerii, preparării, experimentării, extragerii, prelucrării, transformării, procurării, păstrării, expedierii și transportării ilegale a drogurilor.

Or, anume sănătatea publică constituie una din cele mai importante elemente ale bunei conviețuiri sociale între o anumită masă, a unui *sumum* nedeterminat de indivizi, motiv pentru

care orice atentare la aceste valori, necesită a fi prevenite și/sau curmate corespunzător, inclusiv prin aplicarea unor sancțiuni însoțite de un grad mai sporit de severitate.

5.8. Totodată, instanța de judecată reține că Marcev Mihail a comis infracțiunea în lipsa circumstanțelor atenuante prevăzute de art. 76 din Codul penal și în lipsa circumstanțelor agravante prevăzute la art. 77 din Codul penal, iar concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Marcev Mihail de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

5.9. În subsidiar, instanța va respinge inclusiv cererea inculpatului din 8 iunie 2023 privind aplicarea prevederilor Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 cu privire la amnistie (vol.I, f.d.164), motivând în acest sens că potrivit sentinței din 18 noiembrie 2022 în dosarul nr. 1-281/2021 emisă de Judecătoria Cimișlia, sediul central, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Codul penal (*pentru fapta comisă la 6 octombrie 2021*), Marcev Mihail a fost deja condamnat la o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 ani și a fost deja aplicată instituția liberării sale de la executare a pedepsei în temeiul Legii nr.243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, or conform art. 6 alin. (1) lit. g) al ultimei legi, prevederile legii date nu pot fi aplicate persoanei inculpate pentru o infracțiune săvârșită cu intenție și absolvită anterior în tot sau în parte, în temeiul actului de amnistie, de pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei alte infracțiuni.

5.10. Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține pericolul social al infracțiunilor săvârșite, or reieșind din acțiunile ilicite ale inculpatului a fost violat dreptul persoanei la protecția proprietății sale și libertatea de a dispune de bunurile sale conform propriei dispoziții, iar totodată la stabilirea pedepsei, instanța a reținut și pericolul social reieșind din acțiunile ilicite în domeniul ordinii, dar și a sănătății publice, ca parte componentă a ordinii și buneii conviețuirii sociale, or la etapa actuală drogurile prezintă un grad sporit de pericol care perturbază evident activitatea socială, în special în partea circuitului ilegal al drogurilor de către persoanele de vârstă tânără sau adolescenți, precum și condiționează riscul dezvoltării unor eventuale maladii, infecții în cazul consumului acestora, ce reprezintă un grad și mai avansat de pericol în societate.

5.11. Pe cale de consecință, instanța evidențiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privința acesteia a unei pedepse sub forma închisorii, în privința căreia apărătorul a obiectat parțial, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde inculpatului și neprivative de libertate.

În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal a circumstanței atenuante reținute și din cele nominalizate *supra*, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnat este doar aplicarea unei pedepse sub forma închisorii pentru fiecare faptă comisă în parte, însă în termen mai redus decât cel solicitat de procuror, în condițiile absenței circumstanțelor agravante și atenuante, recunoașterea vinovăției, a faptului că anterior nu s-a deținut în instituțiile penitenciare, dar în același timp la care se adaugă tendința evidentă a ultimului de a recidiva, or acesta a comis mai mult infracțiuni similare în perioade de timp distincte, inclusiv pentru care a fost deja condamnat, ce denotă predispunerea sa spre comiterea infracțiunilor sub aspect de îndeletnicire, iar aplicarea unor sancțiuni neprivative de libertate nu își au efectul scontat, fiind desconsiderate de inculpat.

Prin urmare, doar pedeapsa cu închisoare, însă într-un quantum mai redus decât cel invocat de procuror, este una echitabilă în raport cu infracțiunile intenționate săvârșite de acesta și în același timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanție și o asigurare

că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

5.12. Totodată, instanța concretizează că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364¹ alin. (8) din Codul de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare sau cu muncă neremunerată în folosul comunității.

În acest mod, în speță, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) din Codul de procedură penală se modifică pentru pedeapsa cu închisoarea de la limita minimă *de 8 luni* până la limita maximă *de 3 ani și 4 luni* de închisoare, iar în cazul infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) din Codul penal, se modifică până la limita maximă *de 8 luni* de închisoare.

5.13. În același timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpatului Marcev Mihail, în conformitate cu art. 72 alin. (3) din Codul penal, va dispune executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru ambele acuzații.

Totodată, instanța va insista și în privința aplicării pedepsei complementare, cum statuează în mod imperativ sancțiunea normei penale incriminate la art. 190 alin. (2) din Codul penal, ce va viza interdicția ocupării funcțiilor sau practicării activităților în domeniul gestionării patrimoniului altor persoane, în condițiile în care fapta comisă a constat anume în sustragerea unui bun remis acestuia în temeiul încrederii oferite, iar circumstanțe atenuante și excepționale care ar permite excluderea pedepsei complementare, nu au fost înregistrate.

5.14. Respectiv, instanța va dispune recunoașterea inculpatului Marcev Mihail vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 217 alin. (2) și 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal, cu stabilirea pedepselor:

- în temeiul art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal (*în care figurează partea vătămată Vodă Mihail*) cu închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de gestionarea patrimoniului altor persoane pe un termen de 2 ani;

- în temeiul art. 217 alin. (2) din Codul penal, cu închisoare pe un termen de 5 luni.

Totodată, cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) și (2) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, instanța consideră necesar să-i fie aplicată lui Marcev Mihail o sancțiune definitivă cu închisoare pe un termen de 2 ani și 2 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții, și de a exercita activități legate de gestionarea patrimoniului altor persoane pe un termen de 2 ani.

Concomitent, termenul executării pedepsei cu închisoare se va calcula din momentul reținerii inculpatului Marcev Mihail.

Cu privire la măsura preventivă.

6.1. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

6.2. În contextul dezbaterilor judiciare, procurorul, inculpatul și apărătorul acestuia nu s-au expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatului.

6.3. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că în privința inculpatului Marcev Mihail nu se atestă aplicarea unor măsuri preventive,

însă se află în detenție în temeiul măsurii preventive aplicate în scopul executării unei alte sentințe.

6.4. În acest context, instanța relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, *din oficiu* sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 175 din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă/anumite acțiuni negative asupra desfășurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra *asigurării executării sentinței* constituie măsuri preventive.

Măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre *asigurarea de către instanță a executării sentinței*.

6.5. Așadar, instanța consideră la moment imposibilă aplicarea față de Marcev Mihail a unei măsuri preventive mai blânde, pentru a exclude posibilitatea de a fi prejudiciat cursul normal al executării sentinței, constatând prezența circumstanțelor excepționale, care determină necesitatea aplicării măsurii preventive respective.

Or, inculpatul a fost condamnat la o pedeapsă privativă de libertate, a mai fost anunțat anterior în căutare inclusiv în prezenta cauză penală, a mai fost condamnat inclusiv pentru infracțiuni similare celor imputate la cazul pendinte, ce denotă riscuri reale că Marcev Mihail va mai putea comite alte infracțiuni sau să se eschiveze cert de la executarea sentinței.

6.6. Mai mult, instanța reține că, în cazul dat, aplicând măsura preventivă sub formă de arest până la rămânerea definitivă a sentinței, nu mai este încălcat dreptul lui Marcev Mihail la libertate și siguranța, prin prisma art. 5 CEDO, iar privarea de libertate a ultimului este justificată, întemeiată și necesară într-o societate democratică și urmărește un scop legal, deoarece are ca scop împiedicarea acestuia de a se ascunde de organele de drept, să comită alte infracțiuni și să se *asigure executarea sentinței*, fiind astfel respectat principiul proporționalității între dreptul învinuitului la libertate, garantat de lege și necesitatea aplicării față de el a arestării preventive.

Relevant, în acest sens este Hotărârea *Savca împotriva Republica Moldova*, unde Curtea Europeană a respins pretențiile reclamantului invocate în temeiul articolului 5 § 1 din Convenție privind deținerea sa ilegală după pronunțarea sentinței de condamnare de instanța de fond, reamintind că detenția preventivă se încheie în momentul în care persoana deținută este eliberată și/sau îi este stabilită pedeapsa, fie și de către o instanță de fond (a se vedea *Wemhoff împotriva Germaniei*, § 9; *Labita împotriva Italiei [MC]*, hotărârea din 6 aprilie 2000, § 147; *Kalashnikov împotriva Federației Ruse*, hotărârea din 15 iulie 2002, § 110; *Solmaz împotriva Turciei*, hotărârea din 16 ianuarie 2007, §§ 23-24).

6.7. În aceste circumstanțe, instanța consideră că suntem în prezența cazului în care este o necesitate absolută de a aplica măsura preventivă sub formă de arest preventiv față de inculpatul Marcev Mihail, deoarece doar această măsură preventivă este reală și efectivă în cazul dat și va asigura comportamentul respectiv al acestuia pentru executarea sentinței emise, însă doar în contextul în care în privința acestuia nu este aplicat arestul preventiv într-o altă cauză penală.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

7.1. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delict.

7.2. Referitor la mijloacele materiale de probă, instanța de judecată reține că în cauzele penale pendinte au fost recunoscute în acest sens:

- un telefon mobil de model „Xiaomi Redmi” de culoare albastră cu numerele de IMEI-1: *****și IMEI-2: *****, în care se afla cartela SIM cu nr. *****, cu sticlă de protecție pe ecran, care a fost recunoscut și anexat în calitate de corp delict la cauza penală prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Iana Jelaga din 9 decembrie 2020 (vol. I, f.d.28), iar la cerere, conform ordonanței și recipisei din 10 decembrie 2020, a fost remis spre păstrare părții vătămate Vodî Mihail (vol. I, f.d.32-34);

- un pachetel de tip zip-look ridicat la data de 31 martie 2022 de către organul de constatare de la Marcev Mihail născut la *****, cu o masă solidă de culoare albă sub formă de praf cu masa de 0,622 grame, ce conține substanța psihotropă „*Mephedrone (4-methylmethcathinone, 4-MMC)*”, care a fost recunoscut în calitate de corp delict și anexat la cauza penală prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Margarita Curmanov din 16 septembrie 2022 (vol. II, f.d.24).

7.3. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 1), 2) și 4) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delict.

În acest caz, uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau *nimicite*, obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau *nimicite*, iar banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului.

7.4. Astfel, reieșind din faptul că din corpurile delict nominalizate *supra*, exemplificat prin telefonul mobil care a constituit obiectul material al infracțiunii prin sustragere, precum și prezintă o valoare pentru persoana interesată Vodî Mihail și există o cerere de restituire la urmărirea penală și remiterea ulterioară spre păstrare, în aceste circumstanțe, instanța de judecată consideră rezonabil de a dispune restituirea telefonului mobil, recunoscute în calitate de corp delict părții vătămate Vodî Mihail, din momentul rămânerii definitive a sentinței.

7.5. În alt context, instanța relevă că la caz au mai fost ridicate un pachetel de tip zip-look ridicat la data de 31 martie 2022 de la Marcev Mihail, cu o masă solidă de culoare albă sub formă de praf cu masa de 0,622 grame, ce conține substanța psihotropă „*Mephedrone (4-methylmethcathinone, 4-MMC)*”, care este interzisă în circulație și reprezintă obiectul material al infracțiunii comise, iar prin urmare se va dispune nimicire acestuia din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Cu privire la cheltuieli judiciare:

8.1. Cu privire la cheltuielile judiciare, instanța de judecată reține, că acuzatorul de stat în dezbateri judiciare a solicitat încasarea din contul inculpatului Marcev Mihail în beneficiul Statului a sumei de 1680 de lei în calitate de cheltuieli judiciare suportate la efectuarea constatării tehnico - științifice cu nr. 34/12/3-R-1429 din 1 august 2022, în privința cărora, partea apărării nu s-a expus.

8.2. Instanța precizează că potrivit art. 229 alin.(1), (2) și (3) CPP, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului.

Instanța de judecată *poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare*, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) CPP cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Potrivit alin.(3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci doar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

Conform prevederilor art. 143 alin. (1) pct. 6) din Codul de procedură penală, se statuează că un caz când efectuarea expertizei este obligatorie se determină în situația când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

8.3. Astfel, ținând cont de faptul că alin. (2) al art. 143 din Codul de procedură penală, potrivit căruia era prevăzut că „*Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat*”, a fost abrogat prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 316 din 22 decembrie 2017, în vigoare din 9 februarie 2018, pct. 12, iar la caz nu a fost dispusă efectuarea unor expertize judiciare, solicitarea procurorului cu privire la încasarea în beneficiul Statului a cheltuielilor judiciare este întemeiată și va fi admisă integral.

8.4. Instanța remarcă așadar că cheltuielile judiciare în mărime 1680 lei în acest caz, pentru efectuarea constatării tehnico - științifice nr. 34/12/3-R-1429 din 1 august 2022 au fost probate prin scrisoarea autentică semnată de instituția de expertiză și expertul judiciar (vol. II, f.d.12), care a fost recunoscut de instanță drept mijloc de probă pertinent și decisiv în cauza penală și a fost pus la baza probatoriului, fiind absolut necesar și determinant în stabilirea vinovăției inculpatului.

8.5. În circumstanțele specifice cauzei date, instanța a luat în considerare îndeosebi jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în condiția neadmiterii încasării unor cheltuieli de judecată prea mari din contul inculpatului (*cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1)*, §§ 60-67; *Podbielski și PPU Polpure împotriva Poloniei*, §§ 65-66; *Weissman și alții împotriva României*, § 42 și *a contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.)*), precum și faptul că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil (*cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.*).

Cu privire la latura civilă.

9.1. Instanța concretizează că în cadrul ședințelor de judecată, părți civile nu au înaintat o cerere de chemare în judecată și nici nu au declarat, că nu au pretenții materiale față de inculpat

sau să renunțe la acest drept conform art. 224 din Codul de procedură penală, însă la caz, instanța notează că prejudiciul material a mai fost reparat prin dispunerea restituirii bunului sustras.

Astfel, instanța conchide că în privința părții civile care nu a depus o acțiune civilă în formă scrisă, îi sunt aplicabile prevederile art. 221 alin. (5) din Codul de procedură penală care indică că persoana care nu a înaintat acțiunea civilă în cadrul procesului penal, precum și persoana a cărei acțiune civilă a rămas nesoluționată, au dreptul de a înainta o asemenea acțiune separată în ordinea procedurii civile.

În conformitate cu prevederile articolelor 72, 84 alin. (1) și (2) din Codul penal, articolelor 162, 221, 329, 340, 364¹, 384-389, 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Se recunoaște vinovat **Marcev Mihail ******* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal (*în care figurează partea vătămată Vodî Mihail*), se condamnă și i se stabilește o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 (doi) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții, și de a exercita activități legate de gestionarea patrimoniului altor persoane pe un termen de 2 (doi) ani.

Se recunoaște vinovat **Marcev Mihail ******* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) din Codul penal, se condamnă și i se stabilește o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 5 (cinci) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) și (2) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, se stabilește lui Marcev Mihail o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 2 (două) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții, și de a exercita activități legate de gestionarea patrimoniului altor persoane pe un termen de 2 (doi) ani.

Termenul executării pedepsei principale în privința lui Marcev Mihail se va calcula din momentul reținerii sale, iar termenul pedepsei complementare se va calcula din momentul executării pedepsei principale.

Până când sentința va deveni definitivă, se aplică în privința lui Marcev Mihail măsura preventivă – *arestul preventiv*, pentru asigurarea punerii în executare a pedepsei cu închisoare.

Se admite demersul procurorului Alexandru Botnaru privind încasarea de la Marcev Mihail în beneficiul Statului a mijloacelor bănești în sumă de 1680 (una mie șase sute optzeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea constatării tehnico - științifice nr. 34/12/3-R-1429 din 1 august 2022.

Se încasează de la Marcev Mihail în beneficiul Statului mijloace bănești în cuantum de 1680 (una mie șase sute optzeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea constatării tehnico - științifice nr. 34/12/3-R-1429 din 1 august 2022.

Corpurile delictive:

- Un telefon mobil de model „Xiaomi Redmi” de culoare albastră cu numerele de IMEI-1: *****și IMEI-2: *****, care a fost transmis spre păstrare părții vătămate Vodî Mihail, se restituie acestuia după rămânerea definitivă a prezentei sentințe;

- un pachetel de tip zip-look, cu o masă solidă de culoare albă sub formă de praf cu masa de 0,622 grame, care conține substanța psihotropă „*Mephedrone (4-methylmethcathinone, 4-MMC)*”, care se păstrează în Camera de păstrare a corpurilor delictive a IP Centru a DP mun.

Chișinău conform chitanței nr. 141/2022 din 16 septembrie 2022, se nimicește din momentul rămânerii definitive a sentinței.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (*sediul Buiucani*), din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Președintele ședinței,
judecător

semnătura

Stella BLEȘCEAGA

Copia corespunde originalului, judecător